ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΑΡΙ

26-08-1972

Την ώρα αυτή, της μοναξιάς και της αυτοσυγκέντρωσης,
σ’ άνοιξα πάλι, αγαπημένο μου τετράδιο.
Πάνω στ’ άσπρα σου φύλλα, αυτά τα πεντακάθαρα,
πάλι κι απόψε, θέλω ν’ απλώσω τη ψυχή μου.

Αυτές οι όμορφες στιγμές θέλω να μείνουν θύμησες,
για πάντα χαραγμένες στο χαρτί σου.
Και κράτησέ τες μυστικά, σαν θησαυρούς της μνήμης.
Σαν σε παπά, σε σέ ξομολογιέμαι τα όμορφα του έρωτα
και της καρδιάς τους κρύφιους πόθους.